

ಕುಹುಕ, ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಈರ್ಷ್ಯಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅವಳಾಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜೀವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಕ್ಕಂತೆ ನಕ್ಕು ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನೊಳಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಉತ್ತರಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮೂಡತೊಡಗಿದವು. ತಾನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಹೊರಡುವುದು ನಿಜ; ಆದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಬರುವವನೂ ತಾನೇ ಅಲ್ಲಾ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ತಾನು ಅವರಿಗಿಂತ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ! ಜಿಎಸ್ಪಿ, ಟ್ಯಾಕ್ಸಾಫೀಸು, ಆಡಿಟರ್ ಆಫೀಸ್ ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಓಡಾಡುವುದೂ ಸತ್ಯವೇ. ಆದರೆ ಆ ಅಸಾಸುರರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಹೇಗಾಡುವ ರಗಳೆಯೇನೆನ್ನುವುದು ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತನಗೆ ಬರೀ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು. ಅವರವರ ಹುದ್ದೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರವರ ಕೆಲಸದ ಸಮಯ, ಸಂಬಳಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಹೀಗೆ ಕೊಂಕು ಮಾತಾಡಬೇಕು?

ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಸರ ತರಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ರಾಜೀವ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಚಾಲೂ ಮಾಡಿದ. ಎಂಟ್ರಿ ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಟೇಬಲ್‌ನ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರಿಕರಂತೆ ಕುಳಿತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ರಾಶಿ ನೋಡಿದವನು ಸಣ್ಣಗೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಕಳೆದೊಂದು ವಾರದಿಂದ ಅದೂ ಇದೂ ಕೆಲಸದ ಮಧ್ಯೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗೇನಾದರೂ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟು ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಮೈಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ! ಹಾಗೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರಾಜೀವ ಬೇಗಬೇಗನೇ ಬಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಎಂಟ್ರಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಬಾಕಿಯಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲೂ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ನ ಉಗ್ರ ಮುಖ ಕಾಣತೊಡಗಿ ಕೈ ತಡಬಡಾಯಿಸತೊಡಗಿತು.

“ಶರ್ಮಾ ಸರ್ ಕರೀತಿದಾರೆ.”

ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಿದ ಜವಾನನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ‘ಐತೆ ಮಗನೇ ನಿಗೆ’ ಎನ್ನುವ ಕುಹುಕದ ನಗೆಯೊಂದು ಅಮಿತಿರುವಂತೆನಿಸಿತು. ಇನ್ನಾವ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಸ್ಫೋಟಿಸಲಿದೆಯೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನತ್ತ ನಡೆದ. ಶರ್ಮಾರ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನೊಳಗಿನ ವಾತಾವರಣ ಸಹಾ ಅವರಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಾರ. ಆದರೆ, ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ತಡಬಡಾಯಿಸುವ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಉರಿಗೋಪ. ತಾನಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಭಯದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟು ತೆರೆದು, “ಮೇ ಐ ಕಮಿನ್ ಸರ್?” ಎಂದ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರದೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಿಳೆದೆಯೇ, “ಹೂಂ” ಎಂದವನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರತೆ ಸ್ಫೋಟಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ನಡೆದು ಅವರೆದುರು ನಿಂತುಕೊಂಡ.

“ರಾಜನ್ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್‌ನು ಪೇಮೆಂಟ್ ಯಾಕಿನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ?”

ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲು ಕುಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು ರಾಜೀವನಿಗೆ. ಸೋಮವಾರವೇ ಆಗಬೇಕಿದ್ದ ಪೇಮೆಂಟ್. ಕಳೆದರೆದು ದಿನಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲೇ ಬ್ಯುಸಿಯಿದ್ದ ತಾನು ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

“ರಾಜೀವ್, ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು ಅಥವಾ ನೀವು ಹುಟ್ಟಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿತಾ?”

ಹೊರಗಡೆ ಯಾರೋ ಕಿಸಕ್ಕಂದ ಸದ್ದು ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮರೆಯಿಂದ ತೆಳುವಾಗಿ ಕೇಳಿಬಂತು. ದರಿದ್ರದ ಬಾಗಿಲು. ತನಗೇನಾದರೂ ಹೊಗಳಿಕೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದನ್ನು ಆಚೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹಾ ಬೈಗುಗಳನ್ನಾದರೆ ಮೊದಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತದೆ.